

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010059
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6122010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára, a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovanej U. E., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. augusta 2022 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/3/2022 zo dňa 13. apríla 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/3/2022 zo dňa 13. 04. 2022 bola obžalovaný U. E. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 20. 06. 2020 v čase okolo 03:30 h v R. R. na ulici U. E. č. 2 vo vnútorných priestoroch podniku D. cocktail & music na tanečnom parkete napadla L. G., nar. XX. XX. XXXX, tak, že ju udrela skleneným pohárom do oblasti hlavy, následne ju chytila a ťahala za vlasy, pritom ju udierala a kopala, čím jej spôsobila otvorené poranenie čelovej časti hlavy, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie v trvaní do 7 dní.

Za to bola obžalovaná odsúdená podľa § 364 ods. 1, § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 500,- Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanej ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovaná zaviazaná k povinnosti nahradiť poškodenej L. G. spôsobenú škodu vo výške 218,40 Eur.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie intervenujúca prokurátorka a to v neprospech obžalovanej proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnila v podstate tým, že sa nestotožňuje s uložením peňažného trestu, pretože v danom prípade je namieste ukladať podmienený trest odňatia slobody. Poukázala na to, že obžalovaná spáchanie skutku v prípravnom konaní poprela, priznala sa až na hlavnom pojednávaní. Z vykonaného dokazovania, najmä z kamerového záznamu vyplýva, že v danom prípade išlo o agresívny a násilný čin, a podľa jej názoru nie je ničím odôvodnené, aby bol páchatelovi prečinov násilného charakteru uložený iba peňažný trest. Prečiny násilného charakteru patria medzi trestné činy proti životu a zdraviu a je nimi chránený ľudský život a zdravie. O dôležitosti ochrany svedčí aj tá skutočnosť, že tieto trestné činy sú zaradené hneď v prvej hlave osobitnej časti trestného zákona. Ďalej poukázala na to, že obžalovaná použila na spáchanie trestného činu sklenený pohár, ktorým fyzicky napadla poškodenú do oblasti hlavy. Citovala ustanovenie § 56 ods. 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého pri ukladaní peňažného trestu sa má prihliadnuť aj na povahu spáchaného prečinu. V danom prípade podľa nej nie sú splnené podmienky pre uloženie peňažného trestu, keďže takýto mierny trest nepostačuje na nápravu páchatel'a a v konečnom dôsledku ani na ochranu spoločnosti. Vzhľadom na uvedené preto navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok

vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol a uložil obžalovanej podmienený trest odňatia slobody.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojej obhajkyne, kedy uviedla, že okresný súd podľa jej názoru rozhodol správne a uložil jej zákonný trest. Poukázala na to, že sa nikdy nedopustila žiadnej trestnej činnosti, ani iného protiprávneho konania, ktorým by agresívne atakovala inú osobu. Za svoje konanie sa hanbí, išlo o úplné vybočenie z jej života a exces. Od tej doby v podstate vôbec nechodí von a nenavštevuje žiadne diskotéky. Poukázala na ustanovenie § 34 ods. 6 Trestného zákona, podľa ktorého tresty uvedené v § 32 Trestného zákona možno uložiť samostatne, alebo možno uložiť viac takýchto trestov popri sebe. V prípade trestných činov, ktorých horná hranica trestnej sadzby nepresahuje 5 rokov, nemusí súd ukladať trest odňatia slobody, ale môže rozhodnúť, aký druh trestu uloží. Pri menej závažných trestných činoch logicky prichádza do úvahy ukladanie alternatívneho trestu, ktorým je napr. peňažný trest. Podľa nej na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jej prevýchovu postačuje aj peňažný trest v zmysle § 56 ods. 2 Trestného zákona. Vzhľadom na okolnosti spáchaného trestného činu a možnosti jej nápravy je takýto trest postačujúci a zároveň naplňa účel trestu individuálnej a generálnej prevencie. Prípadné uloženie peňažného trestu vie splniť, pretože je zamestnaná v spoločnosti UNIKUS, s.r.o., má pravidelný mesačný príjem, z ktorého by vedela prípadný peňažný trest zaplatiť, zároveň predložila aj výpis z účtu, z ktorého je zrejmé, že má dostatok finančných prostriedkov. Podľa jej názoru sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila jasne ku skutku, ktorý jej je kladený za vinu, priznala sa a skutok úprimne oľutovala. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhla, aby krajský súd odvolanie okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodov, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní, a uložil obžalovanej trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s určením primeranej skúšobnej doby.

Obhajkyňa obžalovanej v rámci verejného zasadnutia uviedla, že sa pridrižiava písomného vyjadrenia k podanému odvolaniu, rozsudok je podľa jej názoru vecne správny a zákonný, uložený trest považuje za primeraný a zákonný, preto navrhla, aby krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodné.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že je jej všetko ľúto, mrzí ju to, odvtedy nikam nechodí a poškodenej ospravedlnila.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní po zákonom

poučení spravila vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním. Krajský súd preto preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadáčujúce a príťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovanej ukladal peňažný trest, a krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje. K námietkam prokurátora uvedeným v podanom odvolaní krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Krajský súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na fakt, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná, nedopustila sa ani žiadneho závažnejšieho priestupku, preto ako prvotrestanej osobe bol v súlade s Trestným zákonom a všetkými zásadami pre ukladanie trestov uložený alternatívny trest, a to peňažný trest vo výmere 500,- Eur. S poukazom na osobné a majetkové pomery obžalovanej jej zrejme, že bude schopná peňažný trest uhradiť, a uložením peňažného trestu nebude ani zmarená možnosť náhrady škody, ku ktorej povinnosti bola obžalovaná zaviazaná. Takto uložený trest je potom aj podľa názoru krajského súdu postačujúci, spĺňa atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovanej, a zároveň postihuje len obžalovanú.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.